

vilde forelægge Forslag om Ulykkesforsikring for Landbrugets Arbejdere. Nu vil det ærede Medlem forstaa af mine Udtalelser, at det Indtryk har været fuldt korrekt, og at det ærede Medlem vedblivende kan beholde den Opfattelse; det er min Agt at faa et saadant Lovforslag færdigt snarest muligt, og jeg kan ikke tro andet, end at det ogsaa vil lykkes at føre det frem til Forelæggelse straks i næste Rigsdagssamlings Begyndelse. Hvis det lykkes, har det jo vist sig, at man indenfor et rimeligt Tidsrum har udarbejdet et Lovforslag af et meget betydeligt Omfang og vedrørende et Omraade, hvor man fra alle Sider her paa Rigsdagen har erkendt, at der vil være flere Vanskeligheder at overvinde end ved adskillige af de tidligere Ulykkesforsikringslove. Det ærede Medlem spurgte, hvorfor jeg havde begrænset dette Lovforslag til at gælde for Landbrugets Arbejdere; det er gjort, fordi dette er en lille Lejlighedslov netop med den bestemte Hensigt at være til Støtte ved den endelige Vurdering af det Materiale, man har indsamlet paa anden Maade, og i det hele altsaa til Støtte specielt for det Lovforslag angaaende Ulykkesforsikring for Arbejdere i Landbruget, der vil komme senere. Jeg tror ikke, at det havde været til nogen Nytte, om jeg, hvad jeg da maatte, havde optaget en Forhandling med Arbejderforsikringsraadet om at medtage Industriens Arbejdere og om, i hvilket Omfang dette kunde gøres. Det vilde, som det ærede Medlem for Æbeltoft sagde, sikkert blive vanskeligt at trække Grænserne, og disse Forhandlinger vilde let medføre, at dette Forslags Fremkomst blev forsinket, saaledes at jeg ikke kunde forvente, at det gennemførtes saa betids, som det burde gennemføres, hvis Foranstaltningen skulde træde i Kraft allerede fra 1. April.

Det ærede Medlem maa nemlig erindre, at der er meget, der skal endeligt ordnes efter Lovforslagets Vedtagelse, inden Foranstaltningen kan komme til at virke.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) udtalte, at han vilde finde det naturligt, om der i Lovforslagets § 4 havde staaet bestemte Takster. Jeg har nu ansat denne Redaktion for den heldigste, og, som han vil vide, er den ogsaa i Overensstemmelse med Bestemmelser, som gælde i andre Love af lignende Art.

Jeg kan i øvrigt takke for den Tilslutning, Forslaget har vundet fra flere Sider, og jeg haaber, at det ogsaa vil vise sig at være til Fremme for den Ulykkesforsikringslov, man fra saa mange Sider

med mig har ønsket snarest maa komme til at foreligge paa Tingets Bord.

Martin Olsen: Den ærede Minister talte igen om sin Villighed til at forelægge Lovforslag og udtalte, at min Opfattelse havde været korrekt, naar jeg gik ud fra, at han i denne Rigsdagssamling eller i den næste vilde forelægge et Lovforslag. Jeg sagde: i denne Rigsdagssamling. Nu siger den ærede Minister, at det Indtryk skulde jeg vedblivende beholde. Ja, jeg siger Tak for den Honorering af en Fordring, som jeg saaledes vedbliver at have til gode. Naar en Mand skylder en anden Penge og saa siger: Jeg vil ikke snyde Dig, Du kan vedblive at have Pengene til gode hos mig, kan vedkommende vist ikke gaa paa Børsen med den Fordring, den turde være for tvivlsom.

Jeg maa imidlertid maaske opfatte Ministerens Ord saadan, at han ved Begyndelsen af næste Rigsdagssamling vil forelægge Forslag til Lov om Ulykkesforsikring for Landarbejdere, og hvad dermed staar i Forbindelse. Det er altsaa et bestemt Løfte. Jeg kan kun ikke se, hvorledes det skal blive muligt for Ministeren at indfri det, men det maa jo blive hans Sag. Naar Statistikken skal spredes over 6 Maaneder og afsluttes sidst i September, medens Samlingen begynder i Oktober, og der dog maa Tid til at bearbejde Statistikken, inden man paa Grundlag deraf kan forelægge noget, skulde jeg derfor antage, at vi ved næste Samlings Begyndelse faa en Forklaring om, at nu skal Materialet bearbejdes, det maa vi kunne forstaa, og saa bliver det ikke i Begyndelsen af Samlingen, Lovforslaget forelægges, men først hen ad Slutningen. Lad os imidlertid haabe, at jeg tager fejl.

Jeg henstillede, om Ministeren ikke kunde tage Industrien med, men der svarede det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), at det kunde vist neppe gaa, fordi det vilde være vanskeligt for Lægerne at adskille, hvad der henhører under Loven af 1898 og hvad ikke. Ja, hvis man skulde overlade Lægerne at gøre den Adskillelse, vilde det blive vanskeligt, men Lægerne kunne jo godt tage det hele med. Selv om de komme til at beskæftige sig med Tilfælde, der ad anden Vej blive anmeldte, gør det jo ikke noget. Der sker en dobbelt Anmeldelse, men det gør ingen Ting, naar vi blot faa Undersøgelserne for deres Vedkommende, der ikke falde ind under Loven. Skal man først til at skelne og opstille bestemte Forskrifter om, hvem der